

## UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 maja 2014 roku powód K. – I.pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. domagał się zasądzenia od pozwanego K. K. kwoty 369 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 02 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za wykonane zlecenie polegające na publikacji danych firmowych pozwanego na należącym do powoda portalu internetowym pod adresem www.(...)

Nakazem zapłaty z dnia 22 lipca 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt IX GNc 3564/14 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany K. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości i podniósł zarzut nie zawarcia przez strony umowy o świadczenie usług oraz nieistnienia wierzytelności, a przez to nieudowodnienie roszczenia co do zasady.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że nie złożył oświadczenia o treści wskazanej w dokumencie zatytułowanym „zlecenie numer (...)”, jak też nie uzgadniał z powodem essentialia negotii umowy o świadczenie usług. Nadto podniósł, że nie otrzymał od powoda dokumentu umowy, czy faktury VAT, nawet gdy wyraźnie zwrócił się o to po otrzymaniu wezwania do zapłaty.

### ***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

W dniu 26 lutego 2014 roku za pośrednictwem korespondencji e-mail przedstawiciel K.- I.pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zwrócił się do K. K. o dokonanie zaległej płatności (w ustalonym przez niego terminie) za realizację usług wynikających z zamówienia o numerze (...) z dnia 18 grudnia 2012 roku.

wydruk korespondencji e-mail – k. 24-25 akt, twierdzenia pozwanego K. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 14 października 2015 roku – k. 64-65 akt (zapis cyfrowy 00:03:48-00:13:57)

### ***Sąd zważył, co następuje:***

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionego dowodu z dokumentu przedłożonego przez pozwanego w toku postępowania, którego zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nim zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania mu wiary, tym bardziej, że nie był on kwestionowany w zakresie jego mocy dowodowej przez żadną ze stron. Wobec kwestionowania zaś ich mocy dowodowej, Sąd nie oparł się na przedłożonych przez powoda wydruku ze strony internetowej zawierającym dane firmowe pozwanego oraz wydruku zamówienia o numerze (...), który jako, że nie został podpisany przez żadną ze stron, nie stanowił dokumentu w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd uwzględnił także twierdzenia pozwanego K. K., uznając je za wiarygodne, spójne i logiczne i opierając się na nich w zakresie, w jakim pozwany wskazywał, że nie zawierał z powodem żadnej umowy, zaś każdy miał możliwość uzyskania jego danych w zakresie uwidocznionym w wydruku przedłożonym przez powoda z jego (pozwanego) strony internetowej.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 14 grudnia 2016 roku Sąd zmienił postanowienie z dnia 14 października 2015 roku o dopuszczeniu i przeprowadzeniu dowodu z przesłuchania stron w ten sposób, że pominął dowód z zeznań powoda z uwagi na jego nieusprawiedliwione niestawiennictwo, mimo prawidłowego wezwania.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód K. – I.pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. domagając się zasądzenia od pozwanego K. K. kwoty 369 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 02 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty swoje roszczenie wywodził z umowy o świadczenie usług polegających na publikacji

danych firmowych pozwanego K. K. na należącym do powoda portalu internetowym pod adresem [www.ksiazka-internetowa.pl](http://www.ksiazka-internetowa.pl).

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężącemu na nim obowiązku, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 28 kwietnia 1975 roku, sygn. akt III CRN 26/75).

W świetle powyższych rozważań wskazać należy, że to na powodzie K. – I.pl spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. spoczywał ciężar udowodnienia, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy w okolicznościach wskazanych w pozwie i dalszych pismach procesowych powoda, a zatem ciężar wykazania, że została przeprowadzona rozmowa telefoniczna, podczas której pozwanemu K. K. zostały przedstawione wszystkie postanowienia umowy o świadczenie usług polegających na publikacji danych firmowych pozwanego na należącym do powoda portalu internetowym pod adresem [www.ksiazka-internetowa.pl](http://www.ksiazka-internetowa.pl), w tym wysokość wynagrodzenia, a które to postanowienia pozwany K. K. zaakceptował, jak również, że została przeprowadzona rozmowa telefoniczna, podczas której pozwany K. K. złożył deklarację zapłaty za świadczone usługi. Wykonaniu powyższego obowiązku niewątpliwie mogło służyć nagranie rozmowy telefonicznej z pozwanym, o przeprowadzenie dowodu z której powód wnosił (k. 43 akt), jednakże, mimo zobowiązania Sądu, nagrania tego powód nie przedłożył, co Sąd ocenił po myśli art. 233 § 2 k.p.c. Nadto, dowodu na powyższe (zawarcie umowy) bynajmniej nie mógł stanowić w ocenie Sądu przedłożony przez powoda wydruk zamówienia o numerze (...), który nie został podpisany przez żadną ze stron, jak i wydruk ze strony internetowej zawierający dane firmowe pozwanego, który wskazywał, iż dane takie są ogólnie dostępne z jego strony internetowej.

Mając powyższe na względzie uznać należało, że wbrew rozkładowi ciężaru dowodów, powód K. – I.pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. nie wykazała, ażeby pomiędzy stronami doszło do skutecznego zawarcia umowy o świadczenie usług polegających na publikacji danych firmowych pozwanego K. K. na należącym do powoda portalu internetowym pod adresem [www.ksiazka-internetowa.pl](http://www.ksiazka-internetowa.pl), a z której to umowy powód wywodził swoje roszczenie w niniejszej sprawie, stąd też na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario, Sąd powództwo jako nieudowodnione oddalił (punkt I wyroku).

O kosztach postępowania jak w punkcie II wyroku Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zasądzając od powoda K. – I.pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. jako strony przegrywającej proces na rzecz pozwanego K. K. zwrot poniesionych przez tego niego kosztów procesu w łącznej wysokości 261,50 złotych, na którą to kwotę składają się: kwota 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 184,50 złotych jako zwrot wydatków poniesionych z tytułu zastępstwa substytucyjnego w sprawie o sygn. akt IX GCps 154/15 (dotyczącej przesłuchania osoby uprawnionej do reprezentowania powoda w drodze pomocy sądowej przed Sądem Rejonowym Poznań – Stare Miasto w Poznaniu). Jednocześnie uwzględniając rodzaj i stopień zawłości niniejszej sprawy, jak i wymagany wkład pełnomocnika pozwanego, Sąd uznał, iż jego żądanie zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej nie zasługuje na uwzględnienie.

## ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 02 stycznia 2017 roku